

การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดวังหงส์
อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบซีปปิเอสท์*

EVALUATION OF SCHOOL - BASED CURRICULUM ON THAI LANGUAGE SUBJECT
AREA OF WATWANGHONG SCHOOL, LANSAKA, NAKHON SI THAMMARAT,
BY USING CIPPIEST MODEL

พิชชานันท์ เทวบุรี*, ปารุสยา เกียรติศิริ, สิริสวัสดิ์ ทองก้านเหลือง

Pitchanan Tawaburee, Parussaya Kiatkheeree, Sirisawas Thongkanluang

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี สุราษฎร์ธานี ประเทศไทย

Faculty of Education, Suratthani Rajabhat University, Suratthani, Thailand

*Corresponding author E-mail: pitchanan101@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดวังหงส์ อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบซีปปิเอสท์ ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ประกอบด้วย ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายโยงความรู้ รวม 7 ด้านด้วยกัน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 158 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 1 คน คณะกรรมการสถานศึกษาหรือผู้นำชุมชน จำนวน 9 คน ครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 2 คน ผู้ปกครอง ชุมชน ศิษย์เก่า จำนวน 80 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ของปีการศึกษา 2565 จำนวน 61 คน โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนก 0.30 - 0.80 มีค่าความเชื่อมั่น 0.93 แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกข้อมูลเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและเชิงสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการประเมิน พบว่า ด้านบริบท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.94) ด้านปัจจัยนำเข้า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.77) ด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.80) ด้านผลผลิต ประกอบด้วย ด้านผลกระทบ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.60) ด้านประสิทธิผลมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.70) ด้านความยั่งยืน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.62) และด้านการถ่ายโยงความรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.77) ผลการประเมินโดยรวมนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน วัดวังหงส์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: การประเมินหลักสูตรสถานศึกษา, กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, รูปแบบซีปปิเอสท์

Abstract

The aim of this study was to evaluate the effectiveness of a school-based curriculum in the Thai language education area at Wat Wang Hong School, Lan Saka, Nakhon Si Thammarat.

* Received February 21, 2024; Revised March 13, 2024; Accepted March 21, 2024

To achieve this aim, the study employed the CIPPIEST Model to examine seven aspects, including context, input, process, and product, including impact, effectiveness, sustainability, and knowledge transfer. The research used a purposive sample of 158 participants consisting of 5 educational institution administrators, were 1 heads of the Thai language education area, school board members of 9, Thai language teachers of 2, parents, community members, alumni of 80, and 61 students in Pratomsuksa 4 - 6 (Grade 4 - 6), Semester 2022. The quantitative research methods were applied utilizing a questionnaire with a discrimination index of 0.30 - 0.80 and a reliability index of 0.93, interview forms, and data recording forms. The analysis incorporated both content analysis and statistical measures, including mean and standard deviation. The research findings were as follows. The context was appropriate at a very high level ($\bar{x} = 4.94$). Regarding the input aspect, it was appropriate at a very high level ($\bar{x} = 4.77$). Regarding the process aspect it was appropriate at a very high level ($\bar{x} = 4.80$). The product aspect consisting of the impact was at the very high level of appropriateness ($\bar{x} = 4.60$). Regarding the effectiveness aspect was appropriate at a very high level ($\bar{x} = 4.70$). the curriculum was appropriate at a very high level ($\bar{x} = 4.62$). For the transfer learning aspect it was appropriate at a very high level ($\bar{x} = 4.77$). The overall evaluation was at the highest level of appropriateness. The effectiveness and efficiency of the school-based curriculum of Watwanghong School were higher than the criterion.

Keywords: Evaluation of School - Based Curriculum, Thai Language Subject Area, Cippiest Model

บทนำ

หลักสูตรเปรียบเสมือนหางเสือของเรือลำใหญ่ ที่ชื่อว่า “การศึกษา” ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดทิศทางการศึกษาว่าจะต้องขับเคลื่อนไปทิศทางใดให้ประสบความสำเร็จตามเส้นทางที่ต้องการ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ทักษะและเจตคติที่ดี สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาจึงต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน ดังที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542) พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดวังหงส์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันได้ประกาศให้ใช้หลักสูตร พุทธศักราช 2561 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561 เป็นต้นไป ซึ่งผลจากการใช้หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) ตั้งแต่ปี 2561 - 2563 ที่ผ่านมา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละของนักเรียนที่สอบ เฉลี่ยร้อยละ 48.17 ต่ำกว่าระดับประเทศ และไม่เป็นที่ไปตามเป้าหมายที่ผู้บริหารกำหนด ซึ่งได้มีความสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ในประเด็นปัญหาและความท้าทายของระบบการศึกษา ความว่า การจัดการศึกษายังขาดคุณภาพและมาตรฐานในทุกๆระดับ คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น โดยมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อพิจารณาคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำในทุกกลุ่มสาระและผลคะแนนจากการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) อยู่ในระดับต่ำกว่าอีกหลายประเทศที่มี

ระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน ปัญหาเหล่านี้เกิดจากข้อจำกัดเรื่องหลักสูตรและระบบการเรียนการสอน ที่เน้นการสอนเนื้อหาสาระและความจำมากกว่าการพัฒนาทักษะและสมรรถนะ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดความคิดสร้างสรรค์ ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและครูที่มีคุณภาพยังกระจายไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะในพื้นที่ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ดังนั้น การประเมินหลักสูตรจะทำให้ได้ทราบว่า หลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทปัจจุบันของหลักสูตรมากน้อยเพียงใด คุณภาพของปัจจัยนำเข้ามีความสนับสนุนและเอื้อต่อการนำหลักสูตรไปใช้เพียงใด กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด อีกทั้งผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตรเป็นไปในลักษณะใด อีกทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการใช้หลักสูตรมีความพึงพอใจในการบรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาหรือไม่เพียงใด ซึ่งการทราบถึงข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรว่าควรเป็นไปในทิศทางใด ทั้งนี้ การประเมินหลักสูตรมีหลายรูปแบบ

ผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบการประเมินชิปเปียสท์ Stufflebeam and Shinkfield เนื่องจากรูปแบบชิปเปียสท์เป็นรูปแบบการประเมินที่สามารถประเมินครอบคลุมองค์ประกอบทุกด้านของหลักสูตรอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบ ตั้งแต่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต โดยให้ความสำคัญกับทุกองค์ประกอบประเมินข้อมูลครอบคลุมทุกด้านไม่เน้นการวิเคราะห์จุดใดจุดหนึ่งเพียงจุดเดียว เป็นรูปแบบการประเมินที่มีความต่อเนื่อง ทำให้มองเห็นความสัมพันธ์และความสอดคล้องกันของหลักสูตรมากขึ้นส่งผลให้ได้ข้อมูลครบถ้วนในการประเมินหลักสูตร ซึ่งผู้วิจัยต้องการหาคำตอบให้ได้ว่ารูปแบบการประเมิน อันได้แก่ ด้านบริบท (C : Context Evaluation) โรงเรียนมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษารวมทั้งเนื้อหาของหลักสูตรมีความสอดคล้องอยู่ในระดับใด ด้านปัจจัยนำเข้า (I : Input Evaluation) คุณสมบัติของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สื่อวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ แหล่งเรียนรู้และอาคารสถานที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด ด้านกระบวนการ (P : Process Evaluation) การบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดประเมินผลและการนิเทศในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด ด้านผลผลิต (P : Product Evaluation) ประกอบด้วย ด้านผลกระทบ (I : Impact Evaluation) ด้านประสิทธิผล (E : Effectiveness Evaluation) ด้านความยั่งยืน (S : Sustainability Evaluation) และด้านการถ่ายโยงความรู้ (T : Transportability Evaluation) ต้องการหาคำตอบให้ได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับจากสังคมหรือชุมชน และนักเรียนนำความรู้หลังจากจบหลักสูตรภาษาไทยไปใช้ในการศึกษาต่อ หรือนำทักษะด้านอาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือใช้ในชุมชนได้อย่างเหมาะสมในระดับใด ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปเปียสท์พบว่า สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ดีในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ช่วยประกอบการตัดสินใจหาทางเลือกที่เหมาะสมในการตรวจสอบ พัฒนาและแก้ไขจุดบกพร่องให้มีความสมบูรณ์ ทั้งยังช่วยในการตัดสินใจว่าควรใช้หลักสูตรต่อไปหรือไม่อีกด้วย ผู้วิจัยจึงวางแผนและดำเนินการประเมินอย่างเป็นระบบ เพื่อที่จะสามารถตัดสินใจได้ว่าควรมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรในด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต ต่อไปในด้านใดเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดวังหงส์ อำเภอกลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการออกแบบวิจัยแบบผสมวิธี โดยใช้รูปแบบการประเมินชีพียส์ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการประเมินชีพียส์ (Stufflebeam, D. L., 2015); (Stufflebeam, D. L. et al., 1973); (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยได้ศึกษากลุ่มเป้าหมายจากหน่วยศึกษาทั้งหมด 221 คน ดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียนวัดวังหงส์ จำนวน 6 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หัวหน้ากลุ่มบริหารงานทั้ง 4 ฝ่าย ได้แก่ 1) หัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 2) หัวหน้ากลุ่มบริหารงานทั่วไป 3) หัวหน้ากลุ่มบริหารงานการเงินและพัสดุ และ 4) หัวหน้ากลุ่มบริหารงานบุคคล ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 2 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 9 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 104 คน ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2565 ชุมชนและศิษย์เก่า จำนวน 100 คน

ผู้วิจัยได้ศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง มีจำนวนทั้งหมด 158 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนวัดวังหงส์ จำนวน 6 คน ได้แก่ หัวหน้ากลุ่มบริหารงานทั้ง 4 ฝ่าย และครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 2 คน คณะกรรมการสถานศึกษา/ผู้นำชุมชน จำนวน 9 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 61 คน และผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2565 ชุมชนและศิษย์เก่า จำนวน 80 คน

การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaires) โดยผู้วิจัยศึกษาหาความรู้พื้นฐานและกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า เพื่อสร้างแบบสอบถามแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 4 ชุด นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในการใช้ภาษาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 คน นำมาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence : IOC) จากนั้นจึงมีการนำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ผลปรากฏว่า แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารและครูผู้สอน ได้ค่าเท่ากับ 0.992 แปลผลได้ว่า มีความเชื่อมั่นสูง แบบสอบถามชุดที่ 2 สำหรับคณะกรรมการสถานศึกษา/ผู้นำชุมชน ได้ค่าเท่ากับ 0.989 แปลผลได้ว่า มีความเชื่อมั่นสูง แบบสอบถามชุดที่ 3 สำหรับผู้ปกครองได้ค่าเท่ากับ 0.895 แปลผลได้ว่า มีความเชื่อมั่นสูง แบบสอบถามชุดที่ 4 สำหรับนักเรียน ได้ค่าเท่ากับ 0.849 แปลผลได้ว่า มีความเชื่อมั่นสูง

การสร้างแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยศึกษาหาความรู้พื้นฐานและกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า เพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) จำนวน 4 ชุด นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในการใช้ภาษาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 คน นำมาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence : IOC) จากนั้นจึงมีการนำไปทดลองใช้เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของคำตอบกับคำถาม ระดับการใช้ภาษา ลักษณะของคำตอบ ทิศทางของคำตอบ ว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับแบบสอบถาม

การสร้างแบบบันทึกข้อมูล ผู้วิจัยศึกษาหาความรู้พื้นฐานและกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า เพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) จำนวน 1 ชุด นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในการใช้ภาษาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 คน นำมาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence : IOC) จากนั้นจึงมีการนำไป

ทดลองใช้เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อมูลกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์
ระดับการใช้ภาษา ลักษณะของคำตอบ ทิศทางของคำตอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยส่งหนังสือแนะนำตัวถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดวังหงส์ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบประเมินไปยังโรงเรียนวัดวังหงส์ ด้วยตนเองเพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน 6 คน คณะกรรมการสถานศึกษา/ผู้นำชุมชน จำนวน 9 คน ผู้ปกครอง ชุมชน ศิษย์เก่า จำนวน 80 และ นักเรียน จำนวน 61 คน ใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูล 2 สัปดาห์

3. ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่รวบรวมได้มาพิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับและวิเคราะห์ประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel

4. หลังจากที่ได้ผู้วิจัยวิเคราะห์แบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้มานั้นมาพิจารณาเพื่อที่จะหาคำถามเพิ่มเติมในการนำไปสัมภาษณ์อีกครั้งโดยการพิจารณาจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของแบบสอบถาม แล้วจึงนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างไว้แล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 158 คน ใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ 3 สัปดาห์ โดยการสัมภาษณ์รูปแบบกลุ่มตามชุดแบบสัมภาษณ์ ขออนุญาตบันทึกเสียงและจัดบันทึกข้อมูลอย่างละเอียดเพื่อนำกลับมาวิเคราะห์

5. ผู้วิจัยนำแบบบันทึกที่สร้างขึ้นไปให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายงานบุคคล เจ้าหน้าที่วัดผลประเมินผลของโรงเรียนวัดวังหงส์ ข้อมูลเกี่ยวกับตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนวัดวังหงส์ คือ จำนวนบุคลากร ปีการศึกษา 2565 จำนวนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ปีการศึกษา 2565 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2565 แล้วผู้วิจัยนำกลับมาประมวลผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้ คือ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้ง 4 ชุด จาก ผู้บริหารและครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา/ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง ชุมชน ศิษย์เก่า และนักเรียน จำนวน 158 ฉบับ นำแบบสอบถามแต่ละชุดที่เป็นข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) จากนั้นนำแบบสอบถามแต่ละชุดที่เป็นการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการประเมิน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึก คือ การนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยประกอบด้วย 1) การประเมินด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีคะแนนเฉลี่ยผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน 2) การประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โดยนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีคะแนนเฉลี่ยผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับดีขึ้นไปจึงถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน 3) การวิเคราะห์การอ่าน คิดวิเคราะห์ และการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โดยนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับผ่านขึ้นไปจึงถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ได้รับกลับคืนมาทั้ง 4 ชุด จากผู้บริหารและครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา/ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง ชุมชน ศิษย์เก่า

และ นักเรียน จำนวน 158 ฉบับ มาจัดลำดับและจัดหมวดหมู่ในแต่ละด้าน ประกอบด้วย ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต เพื่อนำไปวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอข้อมูลเป็นลักษณะของความเรียงตามความถี่ของความคิดเห็น

ผลการวิจัย

การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดวังหงส์ อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบชิปเปียส์

1. ผลการประเมินด้านบริบท โดยรวมและรายด้าน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนและระดับการประเมินของด้านบริบท โดยรวมและรายด้าน

องค์ประกอบ	ผลการประเมิน			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. วัสดุทัศน	4.94	0.24	มากที่สุด	3
2. พันธกิจ	4.86	0.35	มากที่สุด	5
3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	4.93	0.26	มากที่สุด	4
4. โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	4.98	0.15	มากที่สุด	2
5. เนื้อหาของหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด	1
รวมด้านบริบท	4.94	0.23	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินด้านบริบท พบว่า รายประเด็นมีผลการประเมินโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.23) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ตามอันดับ ดังนี้ อันดับที่ 1 เนื้อหาของหลักสูตร ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) อันดับที่ 2 โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.15) อันดับที่ 3 วัสดุทัศน ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.24) อันดับที่ 4 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.26) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อันดับที่ 5 คือ พันธกิจ ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = 0.35)

2. ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า โดยรวมและรายด้าน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนและระดับการประเมินของด้านปัจจัยนำเข้า โดยรวมและรายด้าน

องค์ประกอบ	ผลการประเมิน			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. คุณสมบัติของผู้บริหาร	4.94	0.20	มากที่สุด	1
2. คุณสมบัติของครู	4.82	0.42	มากที่สุด	4
3. คุณสมบัติของผู้เรียน	4.52	0.80	มากที่สุด	7
4. สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การสอน	4.81	0.42	มากที่สุด	5
5. อาคารสถานที่	4.72	0.53	มากที่สุด	6
6. แหล่งเรียนรู้	4.84	0.37	มากที่สุด	2
7.งบประมาณ	4.83	0.38	มากที่สุด	3
รวมด้านปัจจัยนำเข้า	4.77	0.50	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า รายประเด็นมีผลการประเมินโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.50) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ตามอันดับ ดังนี้ อันดับที่ 1 คุณสมบัติของผู้บริหาร ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.20) อันดับที่ 2 แหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.37)

อันดับที่ 3 งบประมาณ ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.38) อันดับที่ 4 คุณสมบัติของครู ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.42) อันดับที่ 5 สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การสอน ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.42) อันดับที่ 6 อาคารสถานที่ ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.53) และ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อันดับที่ 7 คือ คุณสมบัติของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.80) ตามลำดับ

3. ผลการประเมินด้านกระบวนการ โดยรวมและรายด้าน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนและระดับการประเมินของด้านกระบวนการ โดยรวมและรายด้าน

องค์ประกอบ	ผลการประเมิน			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การบริหารหลักสูตร	4.98	0.15	มากที่สุด	2
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.77	0.47	มากที่สุด	5
3. การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	4.79	0.46	มากที่สุด	3
4. การวัดและประเมินผล	4.78	0.46	มากที่สุด	4
5. การนิเทศติดตามการใช้หลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด	1
รวมด้านกระบวนการ	4.80	0.45	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินด้านกระบวนการ พบว่า รายประเด็นมีผลการประเมินโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ตามอันดับ ดังนี้ อันดับที่ 1 การนิเทศติดตามการใช้หลักสูตร ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) อันดับที่ 2 การบริหารหลักสูตร ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.15) อันดับที่ 3 การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.46) อันดับที่ 4 การวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.46) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อันดับที่ 5 คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.47)

4. ผลการประเมินด้านผลผลิต โดยรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนและระดับการประเมินของด้านผลผลิต โดยรวมและรายด้าน

องค์ประกอบ	ผลการประเมิน			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านผลกระทบ				
- ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน	4.70	0.54	มากที่สุด	1
- รางวัล/เกียรติยศ	4.48	0.71	มาก	3
- การยอมรับของชุมชน	4.65	0.60	มากที่สุด	2
รวมด้านผลกระทบ	4.60	0.64	มากที่สุด	4
2. รวมด้านประสิทธิผล	4.70	0.55	มากที่สุด	2
3. รวมด้านความยั่งยืน	4.69	0.54	มากที่สุด	3
4. รวมด้านการถ่ายทอดความรู้	4.77	0.48	มากที่สุด	1

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินด้านผลผลิต พบว่า มีผลการประเมินรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ตามอันดับ ดังนี้ อันดับที่ 1 ด้านการถ่ายทอดความรู้ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.48) รองลงมา คือ อันดับที่ 2 ด้านประสิทธิผล ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.55) อันดับที่ 3 ด้านความยั่งยืน ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.54) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อันดับที่ 4 คือ ด้านผลกระทบ ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.64) ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายประเด็นของด้านผลกระทบ พบว่า มีผลการประเมินรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ตามอันดับ ดังนี้ อันดับที่ 1 ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.54) อันดับที่ 2 การยอมรับของชุมชน ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.60) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อันดับที่ 3 คือ รางวัล/เกียรติยศ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.71)

อภิปรายผล

ผลการประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดวังหงส์ อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบการประเมินชิปเปียสท์ ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลรายด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านบริบท พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องด้วยโรงเรียนวัดวังหงส์ได้มีการดำเนินการอย่างมีรูปแบบและแนวทางที่ชัดเจน ในการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยซึ่งได้ร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ในการดำเนินการ โดยได้ร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จัดเวลาเรียนให้สอดคล้องกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียนให้มีความถูกต้องครบถ้วนตามนโยบายของการจัดการศึกษาแห่งชาติ วิสัยทัศน์ของหลักสูตร มีความสอดคล้องกับสภาพของโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น และสอดคล้องกับเขตพื้นที่ การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ อภินันท์ อามีระ ะ ที่ได้กล่าวถึง การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาว่าจะต้องมีองค์ประกอบหลายภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร และสถานศึกษาเองควรจัดทำให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ชุมชน เศรษฐกิจ เพื่อให้สถานศึกษาได้เดินไปในทิศทางที่ควรจะเป็น และเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างสูงสุด (อภินันท์ อามีระ, 2557) ดังนั้น การประเมินด้านบริบททำให้ทราบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพพอที่จะใช้ต่อไปได้

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด จากประสิทธิภาพและศักยภาพในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนอยู่ในระดับที่มีคุณภาพ มีวิสัยทัศน์ก้าวไกล เป็นผู้นำที่มีความรู้ มีสมรรถนะในการบริหารจัดการการศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของชาติ สอดคล้องกับ ธีรศักดิ์ อุปไมยอติชัย และคณะ ที่กล่าวถึงการบริหารการศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศนั้น ควรจะมีผู้นำองค์กรทางการศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ มีสมรรถนะในการ บริหารจัดการการศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของชาติ และสามารถผลิตบุคลากรที่เกิดจากผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพได้อีกด้วย (ธีรศักดิ์ อุปไมยอติชัย และคณะ, 2563) ดังนั้น การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ทำให้ทราบว่าควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดเวลาของผู้เรียนให้เพิ่มขึ้นจึงจะเป็นผลดีต่อผู้เรียนมากขึ้น

ด้านกระบวนการ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการบริหารหลักสูตรที่ดี มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาของครุกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการวางแผน มีการนิเทศติดตาม การสรุปผลและรวบรวมข้อมูลปัญหาในการใช้หลักสูตร ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนาแบบวิธีการอยู่เสมอ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นงนภัส บุญเหลือ ที่กล่าวว่า โรงเรียนมีการเตรียมการใช้หลักสูตร โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร จัดประชุมชี้แจงบุคลากรเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ภาคเรียนละ 2 ครั้ง ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพ มีแนวทางการดำเนินการตามบทบาท หน้าที่ของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการในการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดเตรียมเอกสาร หลักสูตร ตำราและคู่มือต่าง ๆ อย่างเพียงพอและเป็นปัจจุบัน มีการประเมินหลักสูตรทั้งก่อนใช้ และหลังการใช้จึงส่งผลในการประเมินอยู่ในระดับมาก (นงนภัส บุญเหลือ, 2553) ดังนั้น การประเมินด้านกระบวนการ ทำให้ทราบว่าควรส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับความเหมาะสมของผู้เรียนต่อไป

ด้านผลผลิต พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากด้านผลกระทบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนเป็นที่รู้จัก มีชื่อเสียงที่ดีในชุมชน และโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันและได้รับรางวัลเกียรติยศทางด้านทักษะวิชาการ รวมถึงเป็นที่ยอมรับของชุมชนจากการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนและเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เกศินี ถิ่นพังงา ที่กล่าวถึง การประเมินด้านผลกระทบว่าการยอมรับของชุมชน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะทางโรงเรียนได้ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม (เกศินี ถิ่นพังงา, 2565) ด้านประสิทธิผล มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด เนื่องจากนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด มีผลการเรียน

ระดับดีขึ้นไปร้อยละ 95.08 ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน มีผลการประเมินระดับดีขึ้นไปร้อยละ 100.00 และผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และการเขียน มีผลการประเมินระดับดีขึ้นไปร้อยละ 100.00 เนื่องจากนักเรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง กระตือรือร้นต่อสิ่งที่ตนเองใคร่รู้และรู้จักที่จะประเมินตนเองเพื่อที่จะสามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง และอีกประการสำคัญ คือทางโรงเรียนได้มีการอบรมช่วงการเข้าร่วมกิจกรรมเคารพธงชาติอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ เป็นเพราะคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 8 ประการ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน ซึ่งกำหนดสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ซึ่งจะประกอบด้วย ความรู้ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ เมื่อผู้เรียนได้รับการพัฒนาไปแล้ว นอกจากจะมีความรู้ความสามารถตลอดจน คุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดแล้ว จะนำไปสู่การมีสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการอีกด้วย การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต้องใช้ข้อมูล จากการสังเกตพฤติกรรม ซึ่งใช้เวลาในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมเพื่อนำมาประเมินและตัดสิน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) ด้านความยั่งยืน นักเรียนนำความรู้ไปปรับหรือบูรณาการกับวิชาอื่นมาใช้ปฏิบัติงานอย่างแท้จริง และสามารถนำความรู้หลังจากจบหลักสูตรไปใช้ในการศึกษาต่อระดับชั้นที่สูงขึ้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะรายวิชาภาษาไทยเป็นพื้นฐานแห่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ผู้เรียนควรมีทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้องแม่นยำจึงจะประสบความสำเร็จในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับ สุนีย์ ภูพันธ์ กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้ ควรตั้งอยู่บนรากฐานของการศึกษาอย่างถูกต้อง เช่น พื้นฐานทางปรัชญาจิตวิทยา สังคมวิทยา ธรรมชาติของการเรียนรู้และนอกจากนั้นยังต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความจริงและสามารถนำไปปฏิบัติได้ (สุนีย์ ภูพันธ์, 2546) ด้านการถ่ายโยงความรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เป็นเพราะนักเรียนสามารถนำทักษะและองค์ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนถ่ายทอดออกไปในรูปแบบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การเขียน รวมถึงการมีผลงานการแข่งขันทักษะทางวิชาการที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพึงพอใจของผู้ปกครอง โรงเรียน และชุมชน อีกทั้งนักเรียนยังสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและในชุมชนเพื่อดำรงชีวิตและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีวิจรรย์ญาณที่ดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุดารัตน์ อมรชาติ ที่กล่าวถึง การประเมินด้านถ่ายโยงความรู้ว่า ผลที่เกิดขึ้นนักเรียนสามารถถ่ายทอดความรู้จากครูไปนั้น แบ่งปันความรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นให้นักเรียนด้วยกันเองและผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดี และมีผลงานการแข่งขันทักษะวิชาการเป็นที่น่าพึงพอใจกับโรงเรียน และชุมชน อีกทั้งนักเรียนยังสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักใช้ประโยชน์และแก้ปัญหา นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (สุดารัตน์ อมรชาติ, 2564) ดังนั้น การประเมินด้านผลผลิต จึงมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้เห็นว่าผู้เรียนที่ผ่านการใช้หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดวังหงส์ มีผลผลิต อยู่ในระดับมากที่สุด ช่วยให้เกิดวิจรรย์ญาณได้ว่าควรใช้หลักสูตรต่อไปและพัฒนาหลักสูตรทุกปีให้มีความสอดคล้องกับยุคสมัยและความต้องการของผู้เรียน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดวังหงส์อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบชิปเปียสท์ ผู้วิจัยได้ค้นพบ 1) ผลการประเมินด้านบริบท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อเสนอแนะ การประเมินด้านบริบท ควรกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทยให้มีความชัดเจน เข้าใจง่ายมากยิ่งขึ้น 2) ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อเสนอแนะ ผู้บริหารควรมีบทบาทในการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความเชี่ยวชาญในการสอนและมีระบบพัฒนาครูอย่างสม่ำเสมอ 3) ผลการประเมินด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อเสนอแนะ ควรมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นกิจกรรมแบบการเรียนรู้แบบ Active Learning 4) ผลการประเมินด้านผลผลิต ประกอบด้วย 4.1) ผลการประเมินด้านผลกระทบ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ควรจะต้องรักษาและเพิ่มคุณภาพของโรงเรียนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจ การไว้วางใจ และการยอมรับจากผู้ปกครอง ชุมชนและนักเรียน 4.2) ผลการประเมินด้านประสิทธิผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อเสนอแนะ ควรใช้วิธีการสอนให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์ และการเขียน ครูควรจะเน้นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ 4.3) ผลการประเมินด้านความยั่งยืน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อเสนอแนะ ควรเน้นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลให้นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะทางภาษาไทยไปประยุกต์ใช้หรือบูรณาการกับวิชาอื่นได้ 4.4) ผลการประเมินด้านการถ่ายโยงความรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อเสนอแนะควรจัดกิจกรรมที่นักเรียนสามารถขยายผลหรือต่อยอด ปรับปรุงหรือประยุกต์การใช้หลักสูตรภาษาไทยในโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักใช้ประโยชน์และแก้ปัญหา แล้วประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- เกศินี ถิ่นพังงา. (2565). การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนกะเปอร์วิทยา อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง โดยใช้รูปแบบการประเมินชิปเปี้ยสท์. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ธีรศักดิ์ อุปไมยอธัชย์ และคณะ. (2563). การบริหารและการจัดการศึกษาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นงนภัส บุญเหลือ. (2553). การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร: สุริยวิทยาสาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สุภารัตน์ อมรชาติ. (2564). การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนบ้านหินดานอำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้รูปแบบชิปเปี้ยสท์. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร ยุคปฏิรูปการศึกษาไทย. เชียงใหม่: The Knowledge Center.

- อภิรัตน์ อามีเราะ. (2557). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน Curriculum and Provision of Basic Education. กรุงเทพมหานคร: แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตเซอร์โพรเวชั่น.
- Stufflebeam, D. L. (2015). For applying CIPP evaluation model checklist: A tool the CIPP model to assess projects and programs. Western Michigan University. Retrieved January 17 , 2023, from <http://rszarf.ips.uw.edu.pl/ewalps/dzienne/cipp-model-stufflebeam2015.pdf>.
- Stufflebeam, D. L. et al. (1973). Educational Evolution and Decision Making. Lllnois: Peacock Publisher Inc.